

Svajonų
ROMANAI

TARA PAMMI

Niujorkas

SANTUOKA
DĖL KERŠTO

METŲ VESTUVĖS

Knygute.lt

Tara Pammi
(Tara Pami)

**NIUJORKAS SANTUOKA DĖL
KERŠTO**

Keturių knygų serija
"Metų vestuvės"
Trečia knyga

Versta iš Tara Pammi, The Sicilian's Surprise Wife
2015

© Tara Pammi, 2015

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Rimantas Vitkus, vertimas iš anglų kalbos, 2016

© Ana Gorbatova, dizainas, 2016

© Fotolia.com, viršelio nuotraukos

© „Svajonių knygos“, 2016

ISBN 978-609-03-0118-0

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2016

PIRMAS SKYRIUS

Ji jautėsi tokia įsitempusi, kad atrodė, jog yra iš stiklo ir nuo mažiausio krestelėjimo gali sudužti į smulkiausiai gabalėlius.

Tvirtai spausdama pirštais šaliką Klėja Norvud ieškojo akimis Džeksono, savo jauniko.

Jo sekretorės Ešlės, netikėtai atvykusios ir nutraukusios jų susitikimą su kliente, kurią Džeksonas labai troško prisivilioti, taip pat niekur nebuvo matyti. Klėją apėmė keista nuojauta, kad tuoj nutiks kažkas negero.

Nedidelis itin turtingų žmonių pobūvis dangoraižio *Empire State Building* viršutiniame aukšte jau buvo kaip reikiant įsisiūbavęs, už langų apačioje visu prašmatnumu spindėjo Manhatanas.

Miesto, kuris jau dešimt metų buvo jos namai, kunkuliuojantis ritmas paprastai sukeldavo Klėjai begalinį norą mėgautis gyvenimu. Jis palaikė ją, kai ji stengėsi įsitvirtinti baigusi Kolumbijos universitetą, padėjo nukęsti nesėkmes ir išverti, kai žlugo naivi viltis šiame niekada neužmiegančiame mieste viską pasiekti pačiai.

Bet šiandien net Niujorkas negalėjo išsklaidyti ją apėmusios baimės.

Džeksonas tik vakar vakare grįžo iš užsienio po trijų savaitių kelionės ir buvo, kaip jis mėgdavo sakyti, *šlykščiai nusiteikęs*, nes nepavyko vienas nekilnojamojo turto sandoris.

Šiandien darbe Klėja su juo persimetė vos keliais žodžiais. O kai grįžo į prabangų butą, kuriame pastaruoju metu jie gyveno, Džeksonas liepė jai pasiruošti šio vakaro pobūviui.

Pareikalavo, o ne pakvietė, juo labiau ne-paprašė. Klėja atkreipė dėmesį, kad taip jis elgiasi vis dažniau. Tiesa, ji žinojo, kiek daug įtampos jo versle, suprato norą išgarsėti pasaulyje, todėl ir nusileido. Nors vis dar prastai jautėsi varginama ne sezono metu prieš savaitę užklupusio gripo.

Šiandien Džeksonui reikia, kad ji padėtų įtikinti ponią Alkot, seną jos tėvų draugę, jog verta jį pasisamdyti asmeniniu investicijų bankininku. Džeinė Alkot Britanijoje turi nekilnojamojo turto ir rimtą šeimos verslą, tad sandoris su ja būtų sėkmingas žingsnis ir taip jau klestinčioje Džeksono karjeroje.

Tačiau jie nespėjo su Džeine net padoriai pasisveikinti, kai prie Džeksono pribėgo Ešlė, jos

akys desperatiškai žvilgėjo.

Nenorédama kelti scenų Klėja sukando dantis ir maloniai nusišypsojo, nors matė smalsius žvilgsnius, girdėjo Džeksono klientų žmonių ir merginų tylų šnabždesį. Net geranoriškas Džeinės klausimas, ar tarp jos ir Džeksono viskas gerai, buvo nepakeliamas.

Kas jam darosi? Kas tarp jų vyksta?

Tačiau Klėjai iki koktumo buvo aišku, kad Ešlė tėra tik ledkalnio viršūnė to, kas vyksta tarp jos, Klėjos, ir Džeksono. Staiga jai pasidarė nepakeliamai gėda, jog Ešlė nusitempė jos sužadėtinį net nesistengdama slėpti turinti į jį nuosavybės teisių.

Pasitempusi Klėja išdidžiai nužingsniavo tolyn. Ji negalėjo pakęsti scenų, negalėjo pakęsti gailėsčio ir supratingų žvilgsnių, kurie ją lydėjo kelis pastaruosius mėnesius, tačiau tyliai visa tai ištvėrė.

Bet šiandien jai visko per daug. Staiga Klėja sustingo pamačiusi aukštą valdingą figūrą.

Sumirksėjo priblokšta tų nefrito žalumo akių ir išraiškingų pašaiپیų lūpų.

Stefanas Bjanko.

Klėjai kilo noras pasukti prie liftų ir dingti iš pobūvio, kol jis dar jos nepastebėjo. Jau geriau

čia būtų atėję jos tėvai: jų tylus nepritarimas ją slėgė, bet vis tiek būtų geriau nei šis vyras. Klėja nenorėjo, kad šįvakar ją pamatytų vienas iš seniausių jos draugų.

Stefanas, Kristianas, Rokas ir Zajedas buvo *Kolumbijos ketvertas*, keturi jauni vyrai, kuriuos ji pažinojo, kai kartu mokėsi universitete. Jie padarė stulbinamas karjeras, susikrovė neapsakomus turtus, tapo geidžiamiausiais viengungiais, kuriems pasaulis – tik žaidimų aikštelė, o gražiausios moterys – žaislai.

Klėja juos pažinojo, kai jie dar nebuvo taip sėkmės išlepinti žmonės, matydavo juos kasdien ketverius metus, dalijosi su jais savo slapčiausiomis baimėmis ir viltimis.

Tas noras pabėgti nuo vieno iš nedaugelio žmonių, kurie tikrai ją pažinojo ir suprato, paliko burnoje kartėlio skonį. Ar tikrai ji tokia nevykėlė? O bėga ji nuo Stefano ar nuo savęs?

Stefanas Bjanko pažvelgė pro langą į spindintį miestą ir kietai sukando dantis.

Kunkuliuojantis didmiesčio gyvenimas, dešimties metų senumo atsiminimai, sukylantys pažvelgus į bet kurią pusę, jaunatviškas naimumas, kai mokėsi su savo trimis draugais Ko-

lumbijos universitete, visa tai iškilo tarsi šmėk-la ir nedavė jam ramiai kvėpuoti.

Tačiau jis, multimilijonierius, prabangaus nekilnojamo turto bendrovės vadovas, negalėjo išvengti Niujorko, nors kaip įmanydamas stengėsi sumažinti apsilankymų skaičių.

Tačiau šį kartą jis turėjo priežastį ateiti čia, į pobūvį dangoraižio *Empire State Building* viršutiniame aukšte.

Jau pats laikas sustabdyti Džeksoną Smitą.

Prieš akis iškilo Džeksono pavaduotojo Marko, gulinčio lignoninės lovoje po bandymo nusižudyti, išbalęs veidas, ir jo penkerių metų dukters putlus veidelis, kupinas nuostabos, kai paklausė Stefano, kas atsitiko jos tėveliui...

Bejėgiškumas graužė Stefaną it rūgštis skrandį.

Džeksonas apgaule išviliojo iš Marko jo santaupas, privedė jį prie bankroto, jis prarado viską ir nebematė išėities...

Sekinantis nepasitikėjimas savimi, jausmas, kad esi visiškai nevykęlis, kad nuvylei visus, kurie tavimi pasiklovē... žvelgdamas Markui į akis Stefanas matė pats save prieš kelerius metus.

Kaltė graužė Stefaną iš vidaus. Jeigu jis būtų

galėjęs sustabdyti Džeksoną tada, kai šis apgavo jį patį...

Tai buvo blogiausias jo gyvenimo laikotarpis: Serenos išdavystė, kaltės jausmas, neleidžiantis grįžti pas tėvus į Siciliją, darbas kiaurą parą, kad tik galėtų įvykdyti sandorį...

Jis prarado viską, ką uždirbo, dėl Džeksono išdavystės. Ir būtų atsidūręs Marko vietoje, jei ne draugų – Roko, Kristiano ir Zajedo – pagalba, ir jei Serenos, moters, kuri apsimetinėjo jį mylinti, išdavystė nebūtų atvėrusi jam akių.

Šį kartą jis būtinai sustabdys Džeksoną, kad ir kiek tai kainuotų.

Iš susimąstymo pažadino nuskambėjęs Džeksono vardas, atrodė, tarsi kažkas būtų iškvietęs patį velnią – būrelyje už kelių žingsnių nuo Stefano nusijuokė amerikietė.

Neaukšto ūgio blondinė, vilkinti džinsais ir aptemptais trumparankoviais marškinėliais, tempė Džeksoną į šalį, nutraukdama pokalbį. Jo aštrių bruožų veide šmėstelėjo nepasitenkinimas, Džeksonas prigludo prie kitos moters, aukštos raudonplaukės, ir kažką jai sušnabždėjo.

Stefanas pagalvojo, kad jis atsiprašė. Sprendžiant iš to, kaip moteris atšlijo ir nusuko gal-

vą, jo žodžiai ją suerzino. Su didesniu nei paprastai susidomėjimu Stefaną stebėjo, kaip nuogi moters pečiai įsitempė, net kaulai atsikišo. Buvo akivaizdu: iš jos sklinda nepasitenkinimas ir dar kažkas. Džeksonas leidosi nušveičiamas, o aukštoji moteris stovėjo it mieta prarijusi, iškėlus galvą ir tokia rami, kad Stefaną suabejojo, ar ji reaguotų, jei kas nors į ją papūstų.

Moters veidas skendėjo šešėlyje, bet ji pati atrodė oriai. Staiga jis atkreipė dėmesį į jos plaukus. Nors jie buvo nušukuoti aukštyn nuo lieso veido ir susukti į įmantrų kuodą, jis atpažino juos ir nedidelę riestą nosytę, užsispyrėliškai atkištą smakrą.

Jos veidas turėjo būti tobulo ovalo formos, o akys žalios kaip spindintys smaragdai. Kai šypsosi, vienas jos lūpų kamputis pakyla į viršų.

Klėja Norvud, vienintelė moteris, kurios jis nesugebėjo prisijaukinti.

Visos Stefano kūno ląstelės pajuto pavojų, lyg per jį būtų paleista stipri elektros srovė. Kodėl, velniai griebtų, Klėja su Džeksonu Smitu?

Tai, kaip Džeksonas prie jos prisiartinio ir

kažką sušnabždėjo, kaip delnu paglostė jos nuoga ranką, dvelkė intymumu.

Tačiau Stefanas pajuto ir Klėjos įtampą, kai kiti žmonės aplink ją nuščiuvo, matė susidomėjusius įkyrius žvilgsnius, kuriais ją varstė pokylio svečiai. Jis pastebėjo, kaip ji užsi-sklandė, kai vyresnioji moteris kažko paklausė.

Stefanas pažinojo Džeksoną ir jo klastingą prigimtį, todėl jį užplūdo tūkstančiai minčių.

Jis nė už ką neprisiartintų prie moters, bent kiek susijusios su Džeksonu, tačiau pajuto, kaip artinasi ir gėrasi jos išvaizda. Palengva jos ilgą kaklą ir veidą užliejo šviesa. Stefanas sustingo jausdamas, kaip daužosi širdis ir padažnėjo kvėpavimas.

Klėja buvo tokia pat graži kaip ir anksčiau, gal kiek per liesa.

Jis mintimis grįžo dešimtmetį atgal, į studentiškas dienas, kurias praleido su Roku, Kristianu ir Zajedu – jie tapo labiau broliais nei draugais – į tuos laikus, paženklintus begalinio troškimo pažinti pasaulį, pasitikėjimo, kad jis atsidurs jiems po kojomis, didžiavimosi pažintimis su moterimis ir traukos, kurią jautė joms, taip pat ir Klėjai Norvud – moteriai, pažinoju-

siai *Kolumbijos ketvertą* taip pat gerai, kaip jie pažinojo vienas kitą.

Ji buvo tikra aristokratė, nors visai to nenorėjo, pripratusi prie tokių privilegijuotų plevėsu kaip jie: dažnai juokdavosi iš jų žygių, į draugų išdaigas su kitomis moterimis žvelgė su šypsena ir susitaikymu, bet išlaikydama atstumą. Ji atlaikė jo viliones pirmaisiais metais taip pat lengvai kaip prašmatnius turtus ir visuomeninę padėtį, į kuriuos turėjo prigimtinę teisę.

Jis nebūtų nė pagalvojęs, kad Klėja susidės su Džeksonu Smitu.

Neturėdamas noro vėl stoti į dvikovą su Džeksonu, ypač kai kantrybė jau baigė išsekti, Stefanus nutarė palaukti. Laikas slinko lėtai. Pagaliau grakščiai pakėlusį galvą Klėja atsiprašė savo kompanionų ir pasišalino.

Nekreipdamas dėmesio į pašėlusį širdies plakimą Stefanus jau po sekundės ją pasivijo.

– *Ciao*, Klėja.

Suėmęs už rankos norėjo atsukti ją į save ir pajuto, kaip merginos kūnu nuvilnijo drebulys. Klėja giliai atsikvėpė prieš atsisukdama. Jos žaliose akyse šmėstelėjo baimė, gaivališka, nevaldoma.

Ilgos blakstienos paslėpė jų išraišką, tada ji

sumirksėjo. Kai vėl pažvelgė į viršų, tos žalios gelmės dvelkė šiluma.

- Stefanai... koks netikėtumas... Aš nežinojau, kad esi Niujorke.

Tas jos akcentas... jis visada sukeldavo keistus pojūčius, Stefaną užliedavo šilumos ir nekantraus laukimo banga. Bet balsas buvo santūrus, skambėjo nenatūraliai, tai jį gąsdino.

Nors juodu nesimatė net ketverius metus, Klėja buvo jo gyvenimo dalis - neatsiejama gyvenimo dalis, kurią jis prisimindavo be jokios graužaties.

Atsirėmęs rankomis į turėklus iš abiejų pusių Stefanas ją įkalino glėbyje ir atitvėrė nuo likusių svečių.

- Būtum žinojusi, jeigu būtum palaikiusi ryšius, *bella*.

Jos siaurus pečius sukaustė įtampa.

- Tu beveik nepasirodai Niujorke, o aš čia gyvenu.

- Tiesa. Bet tau neatrodė svarbu dalyvauti Roko vestuvėse. Klėja, ar tavo naujajame... gyvenime nebeliko vietos seniems draugams?

Ji neatšlijo, kaip pirma nuo Džeksono, tačiau buvo justai nežymus atsitraukimas. Jos akyse vėl šmėstelėjo baimė.

Dio, kas ją sieja su Džeksonu?

- Aš visą laiką buvau čia, Stefanai. - Užuomina į senąją Klėją, kuri buvo linkusi rizikuoti ir kupina naujo gyvenimo planų, suspindo jos žvilgsnyje. - Nesu nusiteikusi pamiršti nieko iš mūsų gyvenimo Niujorke.

- Gal aš supratau, kad nieko brangaus nepalikau Niujorke. Ne taip kaip Rokas, Kristianas ir Zajedas.

Ji neatsikirto jam, kaip buvo įpratusi, tik žvelgė tomis didžiulėmis akimis, kietai sučiaupusi lūpas. Kodėl ji kaip anksčiau nepastato jo į vietą kokia nors kandžia pastaba?

Iš kur tas jo noras prie jos kabinėtis? Ir kodėl? Ar dėl to, kad ji kažkaip susijusi su Džeksonu Smitu, o jo per daug įžūlų merginimą kadaise atstūmė?

Stefanui visai nereikėjo, kad jos susidomėjimas paglostytų jo vyrišką savimeilę. Moterys pačios lipte lipo, jam tereikėdavo į jas tik dirstelėti, ir jis tuo naudodavosi. Jis mėgo seksą, turėjo sveiką lytinį potraukį, o kai pasitenkino, palikdavo moterį, nesvarbu, norėdavo ji to ar ne.

Moterys jo gyvenime neturėjo kitos vietos, išskyrus lovą....